

Karga ile Yılan

Günlerden bir gün, karganın biri ormandaki bir ağacın üstüne yuva yapmış. Ancak karganın bu yuvası hiç güvenli değilmiş. Çünkü o yuvanın hemen yakınında bir yılanın yuvası varmış. Karga ne zaman yumurta yapsa, yavruları doğsa, o yılan yuvaya tırmanıp karga yavrularını yermiş. Karga bu duruma çok üzülür, yavrularının arkasından günlerce gözyaşı dökmüş.

Yine yavrularını kaybettiği bir gün “yeter artık” deyip bu durumdan kurtulmak için komşusu çakaldan yardım istemiş. Çakala “O yılan uykudayken yanına gidip kör oluncaya kadar gözlerini gagalamak istiyorum” deyip onun fikrini sormuş.

Çakal, bu düşünceye itiraz etmiş. “Bu doğru bir karar değil, bunun sonucunda zarar görebilirsin. Öyle bir tuzak kuralım ki işin ucu sana hiç dokunmasın.” Sonra da aklına parlak bir fikir gelmiş ve gözleri parlayarak anlatmaya başlamış. “Şimdi sana bir yol göstereceğim. Eğer yüzüne gözüne bulaştırmazsan, sana bir zarar gelmeden yılanı öldürebilirsin.” demiş. Karga heyecanla “Neymiş o yol?” diye sormuş. Çakal başlamış anlatmaya.

“Önce gökyüzüne doğru havalan, orada uçmaya başla, etrafı gözetle. Eğer boynunda değerli taşlarla, inciyle, yakutla süslü gerdanlık taşıyan bir kadın görürsen ne yap, et o gerdanlığı ondan aşır. Sonra da insanların seni takip etmelerini sağlayacak şekilde uça konaklaya yılanın yuvasına kadar git ve gerdanlığı yuvaya bırak. İnsanlar seni takip edip yılanın yuvasına ulaştıklarında gerdanlığı almak için yılanı öldüreceklerdir. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş, hem düşmanını temizlemiş, hem de canını kurtarmış olursun.”

Karga, komşusu çakala teşekkür edip havalanmış ve gökyüzünde süzölmeye başlamış. Çok geçmeden zengin ve itibarlı insanlardan birinin kızını, giysileri ve takıları bir yanda, damda yıkanırken görmüş. Fırsat bu fırsat deyip hızla inişe geçmiş ve takıların arasında duran gerdanlığı kaptığı gibi tekrar havalanmış. Bu durumu gören kız feryad u figan eylemiş, yakınları da karganın peşine düşmüş. Karga da, peşindeki insanlar nereye gittiğini görsün, kolayca takip edebilsin diye kah uçarak kah konarak yılanın yuvasına kadar varmış ve gerdanlığı yuvadan içeriye bırakmış. İnsanlar yuvanın yanına gelmişler, gerdanlığı almak istediklerinde bir de bakmışlar ki içeride kocaman bir yılan! Bunun üzerine hemen yılanı öldürüp başını ezmişler ve gerdanlığı alarak oradan uzaklaşmışlar. Böylece karga hem canını, hem de doğacak civcivlerini kurtarmış.

